

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Quomodo discipuli domini vellebant spicas propter famem et fricabant
manibus. Luce. vi. Matthei. xii. Capitulum. XLIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

nō sentientes voluntati diuine z
sue salutis: qz sūm Aug^o. Qui crea/
uit te sine te nō iustificabit te sine te
Scdm: qz multū cauere debem^o:
ne relabamur ī pccm qz si sanati re/
ciduam^o: digne nri criminis ma/
gnitudo acri^o pūmet. Sicut huic
dñs dixit. Plade rā amplius noli
peccare: ne deterius tibi aliqd zrin/
gat. Tertū est qz maligni de oibz p/
dunt: sicut boni de oibus lucrant
Nam cū hic liberat^o porraret gra/
batū suum: z diceret ei a iudeis: qz
non licebat die sabbati: ipse rñdit.
Qui me sanus fecit ille mihi dixit.
Tolle grabatū tuū z ambula. Illi
ār dixit. Quis est ille qz dixit tibi:
tolle grabatū tuū zc. Non em dice/
bant. Quis est ille qz te sanū fecit.
Et sic accipiebāt qd possent repre/
hendere: nō qd poterant laudare.
Si curiales z carnales homines in
malā iudicār partē: frequenter que
vident: z quasi de oibus perdunt.
Spiritualr ār viuentes oia referūt
in laudē dei: siue sit pseriras: siue
sit aduersitas: z nō dubitāt qn oia
recte fiant dño cuncta recte operā
te vltiuste permittere: z oia in bonā
partē interpretant. iuxta doctrinā
beati Ber. Hæc aliene puerfardis
esse aut curiosus explorator: aut re/
merarius iuder: etiā si perperā qd
actum deprehēderis. Nec sic iudi/
ces proximū: s; magis excusa. Excusa
intentionē si opus nō potes: pu/
ta ignorantia: pura surreptionē: pu/
ta casum: qz si oēm dissimulationē
certitudo rei recusat: suade nibilo/
min^o tibi z dicito apud remeripm
vehemens nimis fuit tentatio: qd
feciss; d me si i me accepiss; p̄r̄r̄e.
Hucusq; Ber. Quō aut de oibus

lucrant^o spiritalis: etiā de suis et
alienis pctis z de rebus nociuis: z
de dyaboli opibus ostendit Bern.
Dyabolus eiusq; satellites: cū ma/
ligna sit semp eoz intentio: nocere
quidē semp cupiūt: s; bonis emu/
larozibz quibz d. Et qd est qz vobis
noceat si boni emulatores fueritis
absit vt possint. Magis etiā volē/
tes coopari^o in bonū bonis. Duc
usq; Ber. Lauāt em manus suas
in sanguine pctōis. Si ḡ spirita/
lis z oia tibi in bonū cedent. Et va/
let hmōi z sideratio ad toleratiā tri/
bulationū z tentationū: z ad ani/
mi quietē. Nam per hmōi zrinuū
exercitiū possit qd venire ad tantā
aise tranquillitatē: qz vir vlt raro de
aliqua re turbaret. Unde etiā scri/
ptū est. Non tristabit iustū quic/
quid ei acciderit.

Quomodo discipuli dñi
vellebant spicas propter fa/
mē et fricabāt manibz. Luce
vi. Math. xij. Ca. XLIII

Discipuli dñi Jesu quadam
die sabbati vellebāt spicas
esuriētes: nō hñtes vñ pecu/
rarēt qd manducarent. Ibant per
agros: z vellentes spicas fricabāt
manibz z comedebāt. Reprehēde/
bant aut a phariseis dicētibz: nō li/
cet hoc facere die sabbati. Dñs aut
defendebat eos: z multa talia facie/
bat in die sabbati dñs: vt supra di/
xi: vt de habenti manū aridā sana/
to. Inuere igit discipulos z cōpa/
tere eis in tanta necessitate zstitu/
tos: quis gaudentes hoc tpi face/
rent ob paupertatis amorē quem
ante oēs virtutes et beatitudines
cōmendauerat eis magister eoz et

dñs. Quid tamē est cogitare prin-
 cipes mundi presente oim p̄ditore
 ad tantā paupertatē redactos: vt
 tali pabulo morie aialitū oporteret
 eos subſtētan? Aspiciēbat eos do-
 minus z cōpariebat eis: quia tener
 rime diligebat eos s; nihilominus
 gaudebat: tam p̄per eos quos in
 hoc multū mereri sciebat: q̄ p̄per
 nos quib; relinquebat exemplū.
 In hoc em̄ exemplo ad multas vir-
 tutes proficere possum? Nam hic
 mirabiliter paupras relucet. Pō-
 pa mundi p̄remnēda ostendit: sum-
 ptuosa cibaria z saporiosa destruu-
 tur: z gule voracitas cū sua turpi se-
 roſitare z insatiabili appetitu forā-
 liter euacuat. Tu ergo hoc aiatuſ
 exemplo: totis virib; paupertatē
 amplectere: que sic eniuit in dño z
 in dñā matre eius: z p̄fatis mun-
 di principib; z oibus qui perfecte
 chriſtū imitari voluerūt: z pauper-
 tatē cordis dico: nō tantū in exeri-
 oribus. Nam virtutes in aia col-
 laudāde sunt. Paupertas em̄ fm̄
 Bernardū nō reputat virtus: sed
 paupertatis amor. Amicitia pau-
 pez regū amicos constituit: amor
 paupertatis reges. Nam regnū ce-
 lozū paup̄z est. Beatus qui post
 ea nō abijt q̄ possessa onerat: ama-
 ta inquinat: amissa cruciat.

De ministerio Marthe et Marie. Luce. x. Ca. XLV

Um quādā vice dñs Iesus
 in bethaniā iret ad domū
 Marthe z Marie: illi toto
 affectu diligenter reuerēter z mul-
 tum alacritē suscepit eundē: et
 Martha quidē soror maior statim
 se parauit ad refectionē: z honora-
 bilē aduentū Iesu cū discipulis p̄-

curauit. Maria v̄o ad pedes dñi
 se posuit: z dñs nolēs esse ociosus
 more suo loquebat verba vite eter-
 ne. Ipa vero Maria oculis auri-
 bus in eū intēta iocūdabat in verb
 eius vltra q̄ dici posset: nec quicq̄
 aliud cogitabat. Martha v̄o mo-
 leſte hoc tulit: z a dño cōpelli ad la-
 borandū secū misterio postulauit:
 s; ſntam p̄rariā reposauit: z Ma-
 riā optimā partē elegiſſe audiuit.
 Maria vero q̄ in verbis dñi quie-
 ſcebat ad clamorē soroz q̄ſi a ſom-
 no euigilās d̄ ſua comite timuit: z
 facie iclinata ad terrā ſiluit: s; post
 dñi refectionē securius z iocūdius
 ſedit. Cōſpice bene dñm ingrediētē
 z illas q̄ leuiffime ſuſcipiētes: z de
 inceps alta in predictis eoz actib;
 qz pulcherrima ſunt.

De diſtinctione cōtemplati-
 tionum. Ca. XLVI

Ure v̄o dēs q̄ p̄ſtas duas
 ſozoz: s̄ dicit ſc̄i duplicē vi-
 tā itelligi. ſ. actiua z p̄repla-
 riua: z fm̄ hāc duplicē vitā p̄tinue
 viuere nos opz. Vita actiua deſiḡt
 p̄ marthā: p̄replariua p̄ mariā: S;̄
 actiē ſ̄ p̄es due: p̄ma ē quā q̄s ex-
 ercet ad ſuā p̄ncipalē vtilitatē cor-
 rigēdo emēdādo ſe a vicijs: z infor-
 mādo v̄turib;: z iſtō idē ſit ſebario
 ad p̄mi vtilitatē p̄ opa iuſticiē: et
 obſeq̄a caritat; ac pietat; S̄c̄da p̄s
 ē q̄n̄ q̄ſ ſuū exercitiū p̄fert p̄ncipalr
 ad vtilitatē p̄mi: q̄uis ē ad ſuū
 mai⁹ meritū vt alios corrigendo z
 docēdoz adiuuādo i aiaz ſalutē vt
 faciūt plati p̄dicatores z hm̄oi. z i-
 ter has duas p̄es actiē vite z p̄re-
 plariā vitā iſte ſit ordo: p̄mo vt q̄s
 ſe exerceat z laboret i oione: ſacra
 lectiōe: z alijs opib; bonis: z obſe-
 c 4